

**Ομιλία του Γιάννη Πάσουλα, Προέδρου της Ομοσπονδίας Οικοδόμων και
συναφών επαγγελματιών Ελλάδας και μέλους της Γραμματείας της UITBB
στην συνεδρίαση της Εκτελεστικής Επιτροπής
14-17 Μάρτη
Κύπρος, Λάρνακα**

Συνάδελφοι, χαιρετίζω τη συνεδρίαση της Εκτελεστικής Επιτροπής της UITBB και θέλω να ευχαριστήσω από αυτό το βήμα την ΠΕΟ Οικοδόμων Κύπρου για τη ζεστή φιλοξενία της.

Συνεδριάζουμε σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη περίοδο για το εργατικό κίνημα, την εργατική τάξη. Η περίοδος που διανύουμε χαρακτηρίζεται από την όξυνση των αντιθέσεων των ανταγωνισμών ανάμεσα στις ισχυρές δυνάμεις του κεφαλαίου, ανάμεσα σε χώρες, ομίλους, κλπ. Σύννεφα πολέμου συσσωρεύονται σε μια σειρά περιοχές για το ποιος θα κατακτήσει μεγαλύτερα μερίδια στην αγορά, ποιος θα ελέγξει την ενέργεια, τους δρόμους περάσματος κλπ. Συρία, Ιράν, Λιβύη, Ιράκ, Μεσόγειο, εξελίσσονται σε επικίνδυνη μπαρουταποθήκη. Αυτοί οι ανταγωνισμοί είναι εχθρικοί για την εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα. Το κίνημα μας πρέπει να αποκαλύψει τα βαθύτερα αίτια των ανταγωνισμών και τις συνέπειες για την εργατική τάξη.

Οι εργάτες είναι τα θύματα στο χορό των βουβαλιών πληρώνουν με το αίμα τους τον πόλεμο της ανταγωνιστικότητας, του κεφαλαίου, της καπιταλιστικής ανάπτυξης.

Έτσι έχουμε όξυνση της ανεργίας, της φτώχειας, της εξαθλίωσης σε χώρες αναπτυγμένες και αναπτυσσόμενες. Μισθοί, μεροκάματα μειώνονται, αυξάνονται οι ώρες εργασίας, αυξάνεται ο απλήρωτος χρόνος εργασίας, μειώνονται οι κοινωνικές δαπάνες σε υγεία, παιδεία, μειώνονται συντάξεις, αυξάνονται τα όρια της συνταξιοδότησης. Αυξάνονται τα εργατικά ατυχήματα, δείγμα του κυνηγητού του κέρδους και της ανισόμετρης ανάπτυξης.

Όλα αυτά δεν είναι τυχαία, ούτε μοιραία για την εργατική τάξη. Είναι το αποτέλεσμα του συγκεκριμένου καπιταλιστικού δρόμου ανάπτυξης που θεό έχει το κέρδος και όχι τις λαϊκές ανάγκες.

Οι καπιταλιστές, έναν τρόπο έχουν για να αυξάνουν τα κέρδη τους, να αντέχουν στον πόλεμο του ανταγωνισμού. Να αυξάνουν συνεχώς την εκμετάλλευση της εργατικής τάξης. Να την κάνουν κάθε μέρα φθηνότερη, να την εξαθλιώνουν.

Τα προηγούμενα χρόνια κυβερνήσεις, σοσιαλδημοκρατικές, φιλελεύθερες, κεντροαριστερές υπεράσπιζαν τη γραμμή των δυνάμεων του κεφαλαίου δηλαδή να βάλουν οι εργάτες πλάτη για να έχουμε ανάπτυξη, για να πάρουν και αυτοί καλύτερο κομμάτι από την πίτα της ανάπτυξης. Σε αυτή τη γραμμή είχε στρατευθεί η Ομοσπονδία Ευρωπαϊκών Συνδικάτων (ΣΕΣ), η Συνομοσπονδία των ελεύθερων συνδικάτων και τα εθνικά κινήματα που ήταν και είναι στρατευμένα σε αυτή τη γραμμή.

Σήμερα αυτές οι δυνάμεις, πάλι έχουν στρατευτεί στην υπηρεσία του κεφαλαίου για να ξεπεραστεί η καπιταλιστική κρίση.

Αποκρύπτουν τη βασική αιτία της κρίσης που είναι η καπιταλιστική ανάπτυξη και προσπαθούν να πείσουν την εργατική τάξη ότι τάχα είναι κρίση χρέους, διαχείρισης, σπατάλης, κλπ.

Στην Ελλάδα εδώ και πάνω από δύο χρόνια η εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα είναι αντιμέτωποι με την πιο ωμή και βάρβαρη επίθεση των δυνάμεων του κεφαλαίου.

ΕΕ, ΔΝΤ, ΕΚΤ, κόμματα του κεφαλαίου, **ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΛΑΟΣ** έχουν στήσει την κυριολεξία στον τοίχο το λαό και τον δολοφονούν. Καταργούν δικαιώματα και κατακτήσεις χρόνων, επιβάλουν νόμους που μας γυρνάνε εκατό χρόνια πίσω. Με δύο μνημόνια που πέρασαν στη Βουλή και τους ενδιάμεσους εφαρμοστικούς νόμους κατεδάφισαν τα πάντα.

- Μείωσαν τις συντάξεις.
- Κατήργησαν τα δώρα των συνταξιούχων.
- Αύξησαν τα όρια συνταξιοδότησης.
- Κατάργησαν τις ΣΣΕ.
- Μείωσαν κατά 22% τον κατώτερο μισθό και κατά 32% για όσους είναι κάτω των 25 ετών.

- Αύξησαν τη φορολογία 6%.
- Κλείνουν νοσοκομεία και κλινικές.
- Υποχρεώνουν τους ασφαλισμένους να πληρώνουν ακριβότερα τα φάρμακα, να αγοράζουν φάρμακα αντίγραφα

- Μειώνουν τις δαπάνες στην παιδεία, την υγεία.
- Μείωσαν από τα 450 ευρώ το επίδομα ανεργίας στα 360 ευρώ

- Επιβάλουν νέους φόρους για την ιδιόκτητη κατοικία.
- Επιβάλουν κεφαλικό φόρο «αλληλεγγύης».

Αυτά είναι μερικά από τα μέτρα που πήραν για να σωθεί η οικονομία, όπως λένε, να μειωθεί το χρέος, να αποφύγει η Ελλάδα τη χρεοκοπία για να μη βγει από το ζώνη του ευρώ.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ

- Την κρίση την δημιούργησε η ανάπτυξη που οι ίδιοι στήριζαν, συσσωρεύτηκε από τη μια τεράστιος πλούτος από τη στυγνή εκμετάλλευση της εργατικής τάξης και από την άλλη φτώχεια.
- Η εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα δεν έχουν καμία σχέση με το χρέος και δεν εισέπραξαν ούτε σέντς από όσα δανείστηκε το ελληνικό κράτος. Τα δάνεια τα μάζησε το κεφαλαίο για να αυγατίσει τα κέρδη του.
- Το 2009 το κρατικό χρέος ήταν 298 δις ευρώ, μέχρι το 2015 θα πληρώσουμε 100 δις σε τόκους, όμως το χρέος θα έχει εκτιναχθεί στα 400 δις ευρώ.
- Διέξοδο για το λαό στα πλαίσια αυτού του συστήματος δεν υπάρχει. Διέξοδος για το λαό είναι η διαγραφή του χρέους με λαϊκή οικονομία με ανατροπή της βαρβαρότητας του καπιταλισμού.
- Η κυβέρνηση ομολογεί ότι μέχρι τον Ιούνιο θα πάρει νέα μέτρα. Θα ψαλιδίσει ακόμα μισθούς, μεροκάματα, δώρα, άδειες αποζημίωσης, θα γίνουν νέες απολύσεις στο δημόσιο.
- Ομολογούν επίσης ότι μέτρα θα παίρνονται σε βάθος 30 χρόνων, τόσο προβλέπουν για να ξεπεραστεί η κρίση και να έρθει η επόμενη. Τα μέτρα παίρνονται για να θωρακίσουν την κερδοφορία του κεφαλαίου, παίρνονται και στις χώρες (Πορτογαλία, Ισπανία, Ιρλανδία, Ιταλία, κλπ) που υπάρχει χρέος και εκεί που δεν υπάρχει.
- Λένε ότι τώρα που κουρεύτηκε κατά 53% το χρέος και εξασφάλισαν το δάνειο των 130 δις ευρώ θα προκύψει ανάπτυξη, θα μειωθεί η ανεργία.
- Όποια ανάπτυξη και αν προκύψει θα είναι πάνω στα αποκαΐδια των εργατικών δικαιωμάτων, θα είναι εντελώς προσωρινή, θα είναι ανάπτυξη για τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Η επίσημη ανεργία στην Ελλάδα ξεπερνάει το 20%, δηλαδή 1.100.000 άνεργοι. Από αυτούς πάνω από 130.000 είναι οικοδόμοι.

Πως αντιμετωπίσαμε την κατάσταση:

Οι δυνάμεις του εργοδοτικού συνδικαλισμού τα προηγούμενα χρόνια αλλά και σήμερα έχουν τεράστια ευθύνη, είναι εγκληματικές οι ευθύνες τους γιατί το εργατικό κίνημα ήταν ανέτοιμο να απαντήσει σε αυτήν την επίθεση. Αυτές οι δυνάμεις είναι στην ίδια γραμμή με την Σ.Ε.Σ. την Ομοσπονδία των Ελεύθερων Συνδικάτων που βάζει πλάτη να περνάνε τα αντεργατικά μέτρα.

Στην Ελλάδα, όσες απεργίες ή άλλες εκδηλώσεις αποφάσισε η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ ήταν κάτω από την πίεση του ταξικού κινήματος. Όμως τις υπονόμευσαν με τον προσανατολισμό και τα αιτήματα που πρόβαλαν. Λειτουργούσαν αποτρεπτικά στους εργάτες για να συμμετέχουν στους αγώνες. Σημαία είχαν τη σωτηρία της οικονομίας. Δηλαδή τη σωτηρία του κεφαλαίου.

Συνάδελφοι, δεν είναι υπερβολή να σημειώσουμε ότι την υπεράσπιση των δικαιωμάτων της εργατικής τάξης και των άλλων λαϊκών στρωμάτων την πήρε πάνω του το ταξικό κίνημα το ΠΑΜΕ. Η Ομοσπονδία Οικοδόμων ήταν βασικά πυλώνας αυτού του κινήματος. Με ανιδιοτέλεια, με ταξικό μίσος χωρίς να λογαριάζουν κόπους και θυσίες, τα μέλη και στελέχη μας ήταν νύχτα μέρα στη μάχη.

Δεν κάνουμε διαχωρισμό των κλάδων. Είμαστε μαζί με τους ναυτεργάτες στα πλοία, μαζί με τους εργάτες στα εργοστάσια, στο εμπόριο και σε κάθε χώρο δουλειάς.

Είναι χαρακτηριστικό ότι από τον Δεκέμβρη του 2009 μέχρι σήμερα σε όλη την Ελλάδα έχουμε 18 24ωρες απεργίες και 4 48ωρες, δεκάδες καταλήψεις υπουργείων και άλλων δημόσιων κτιρίων, δεκάδες συλλαλητήρια.

Πολλές απεργίες έγιναν χωρίς απόφαση της ΓΣΕΕ. Έγιναν με αποφάσεις συνδικάτων και Ομοσπονδιών. Κλείσαμε δεκάδες μέρες τα λιμάνια, παρά τις αποφάσεις δικαστηρίων που τις έβγαζαν παράνομες και επιστράτευαν τους εργάτες. Στην κυριολεξία, κουρελιάσαμε τους αστικούς Νόμους και τις δικαστικές αποφάσεις.

Είμαστε κοντά στους εργάτες στον κλάδο μας, στα εργοτάξια, τα γιαπιά, εκεί που ο συνάδελφος θέλει πραγματικά τη στήριξη του συνδικάτου του γιατί ο εργοδότης του τον εκβιάζει, τον τρομοκρατεί, τον απειλεί με την απόλυση, δεν εφαρμόζει ωράρια, Σ.Σ.Ε.. Αποτρέψαμε απολύσεις εργαζομένων, υποχρεώσαμε τους εργοδότες να πάρουν πίσω

απολύσεις, να πληρώσουν εργάτες που ήταν απλήρωτοι, να εφαρμοστούν Συλλογικές συμβάσεις, ωράρια, όπως προβλέπονται από το Νόμο.

Αυτή τη στιγμή 400 Χαλυβουργοί της ελληνικής Χαλυβουργίας διανύουν την 137^η ημέρα απεργίας. Αρνούνται να δουλέψουν με 400 ευρώ τον μήνα, αρνούνται να μειωθούν οι ημέρες εργασίας. Είναι τιτάνιος ο αγώνας. Κρατάει γιατί τον στηρίζει το ταξικό κίνημα, τον στηρίζετε όλοι εσείς. Είναι εκατοντάδες τα ψηφίσματα συμπαράστασης από όλο τον κόσμο, από τις δυνάμεις που είναι στρατευμένες με τη ΠΣΟ.

Καταδείχνει τη δύναμη του κινήματος μας. Το γεγονός ότι σε συνεδρίαση του το Περιφερειακό Γραφείο της Ευρώπης της ΠΣΟ αποφάσισε την οργάνωση μίας διεθνούς Εβδομάδας Δράσης από τις 9 έως τις 14 Μάρτη 2012, αλληλεγγύης με τους απεργούς της Χαλυβουργίας είναι μεγάλη συμβολή στον αγώνα που δίνουν.

Δεκάδες διεθνείς οργανώσεις ενίσχυσαν οικονομικά αυτόν τον αγώνα, όπως η ΠΕΟ κ.α. Είναι συγκινητικό να βλέπεις καθηγητές ή δασκάλους να δηλώνουν την συμπαράστασή τους στους εργάτες μέσα στο Χαλυβουργείο μαζί με τους μαθητές τους και να καταβάλουν την οικονομική τους ενίσχυση τα παιδιά κόβοντας τα χρήματα από το κουλούρι που θα αγόραζαν και οι καθηγητές από τον πενιχρό μισθό τους.

Αυτή είναι η δύναμη του κινήματος μας.

Αυτή είναι η δύναμη της εργατικής τάξης.

Το εργαλείο της ταξικής αλληλεγγύης είναι όπλο στους αγώνες.

Οι εργάτες όταν καταλάβουν τη δύναμη τους μπορούν να κάνουν πολλά, να ανατρέψουν την εξουσία των αστών.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είμαστε σίγουροι ότι τους δυσκολέψαμε και τους δυσκολεύουμε. Δεν πέρασαν τα μέτρα όπως θα ήθελαν χωρίς αγώνες, χωρίς αναταράξεις.

Τους έχουμε δημιουργήσει σοβαρά ρήγματα. Η πίεση που άσκησε το ταξικό κίνημα στη ψήφιση του μνημονίου είχε σαν αποτέλεσμα 44 βουλευτές από ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και ΛΑΟΣ να μην ψηφίσουν το μνημόνιο και να διαγραφούν με συνοπτικές διαδικασίες από τους αρχηγούς των αντίστοιχων κομμάτων.

Δημιούργησαν την συγκυβέρνηση ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΛΑΟΣ για να μπορέσουν να διαχειριστούν την κρίση. Δεν άντεχαν την πίεση του κινήματος, πάλι όμως δεν τους βγαίνει.

Ανησυχούν. Παίρνουν μέτρα ενάντια στο ταξικό κίνημα, το υπονομεύουν, το προβοκάρουν, είμαστε στο μάτι του κυκλώνα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα το Μάη του 2010 στην μεγαλειώδη απεργία, προβοκάτορες έκαψαν την τράπεζα της Μαρφίν και μαζί και τρεις εργαζόμενους για να υπονομεύσουν και να συκοφαντήσουν το ταξικό κίνημα. Στις 20 Οκτώβρη 2011 στη μεγάλη απεργία επιχείρησαν να χτυπήσουν το ΠΑΜΕ, είχαμε τραυματίες από αυτήν την επίθεση και τον νεκρό, συν. Δημήτρη Κοτζαρίδη. Στις 12 Φλεβάρη στο μεγαλειώδες συλλαλητήριο με εκατοντάδες χιλιάδες λαού στο δρόμο οι παρακρατικοί μηχανισμοί δημιούργησαν εκτεταμένα επεισόδια, έκαψαν κτίρια, τράπεζες, μαγαζιά για να υπονομεύσουν το ταξικό κίνημα και για να εκφοβίσουν το λαό, το εργατικό κίνημα.

Δεν ανησυχούν τόσο γιατί δυσκολεύονται να περάσουν τα μέτρα ή γιατί δεν τα πέρασαν όλα. Ανησυχούν γιατί η δράση του ταξικού κινήματος ήταν και είναι δράση πολιτικοποίησης των αγώνων, δράση που ξύπνησε συνειδήσεις, βγήκαν δεκάδες χιλιάδες εργάτες για πρώτη φορά στο δρόμο. Ενισχύθηκε το ταξικό κίνημα, το ΠΑΜΕ. Ανέβηκε η ακτινοβολία του στους εργάτες. Είναι χιλιάδες οι εργάτες που αποφάσισαν να παραμερίσουν τις απειλές της εργοδοσίας, να παραμερίσουν το φόβο της απόλυσης και βγήκαν στον δρόμο. Η αντίδραση τα μετράει όλα αυτά, παίρνει μέτρα. Δεν είναι τυχαίο ότι αυτές τις μέρες στην Ελλάδα δημιουργήθηκαν 2 νέα κόμματα, στην ουσία αναχώματα, για να ανακόψουν τις όποιες θετικές εξελίξεις για το λαό, να ανακόψουν τη ριζοσπαστικοποίηση των λαϊκών μαζών.

Σήμερα είμαστε πεισμένοι ότι μεγάλο τμήμα της εργατικής τάξης έχει πεισθεί ότι η μάχη είναι μάχη εξουσίας, είναι μάχη ποιος θα έχει στην ιδιοκτησία του τα μέσα παραγωγής. Έχει πεισθεί ότι δεν πάει άλλο με αυτές τις πολιτικές. Πείθεται ότι το συμφέρον της εργατικής τάξης είναι η ανατροπή του κεφαλαίου.

Εμείς σε αυτή τη γραμμή συνεχίζουμε, δεν κάνουμε πίσω.

Το σύνθημα μας «χωρίς εσένα γρανάζι δεν γυρνά, εργάτη μπορείς χωρίς τα αφεντικά» συμπυκνώνεται στη μαρξιστική φιλοσοφία. Η εργατική δύναμη είναι η κύρια παραγωγική δύναμη και από μόνη της, χωρίς μονοπώλια, χωρίς καπιταλιστές στο σβέρκο της, μπορεί να παράγει όλο εκείνον τον πλούτο που μπορεί να εξασφαλίσει τους όρους για την σύγχρονη λαϊκή ευημερία.